Învățare automată

1.

(Exemple de funcții care măsoară similaritatea dintre două imagini oarecare; demonstrarea unor proprietăți)

În învățarea automată, funcțiile de similaritate joacă un rol foarte important atât în clasificarea automată (vedeți de exemplu algoritmul k-NN) cât și în clusterizare.

Considerăm X o mulțime formată din imagini dreptunghiulare de dimensiuni arbitrare, în care fiecare pixel este reprezentat sub forma unui număr întreg din mulțimea $\{0,\ldots,255\}$. Fie $k_1:X\times X\to\mathbb{R}$ o funcție de similaritate a imaginilor, definită astfel: $k_1(x,x')=$ numărul de zone pătratice (engl., pixel patches), de dimensiune 16×16 pixeli, care apar atât în imaginea x cât și în imaginea x'.

- a. Demonstrați că funcția k_1 are proprietatea următoare: există $d \in \mathbb{N}^*$ și o funcție ("mapare") $\phi: X \to \mathbb{R}^d$ astfel încât $k_1(x,x') = \phi(x) \cdot \phi(x')$ pentru orice x și $x' \in X$.² (Am notat cu · produsul scalar al vectorilor.)
- b. Fie acum o altă funcție de similaritate:

$$k_2(x,x') = \left\{ egin{array}{ll} 1 & {
m dacă} \ k_1(x,x') \geq 1, & {
m adică, există cel puţin un "patch"} \ & {
m (zonă pătratică) comun(ă) pentru} \ x \ {
m si} \ x' \ 0 & {
m în caz contrar.} \end{array}
ight.$$

Demonstrați că funcția k_2 are proprietatea următoare: există o mulțime de imagini x_1, \ldots, x_n și un vector-coloană $f \in \mathbb{R}^n$ astfel încât $f^\top G f < 0$, unde \top reprezintă operația de transpunere, iar G este matricea de tip $n \times n$ având elementele $G(i,j) \stackrel{def.}{=} k_2(x_i, x_j)$, pentru $i, j = 1, \ldots, n$.

Sugestie: Puteți face demonstrația în manieră constructivă, adică alegând în mod convenabil numărul n și "construind" / definind imaginile x_1, \ldots, x_n astfel încât să existe $f \in \mathbb{R}^n$ cu propietatea $f^{\top}Gf < 0$.

 $^{^1}$ Precizare: Nu se va lua în considerare poziția în care apare o astfel de zonă pătratică, ci doar imaginea / coloritul ei ca atare. O astfel de zonă poate să apară în mai multe poziții într-o aceeași imagine, însă funcția $k_1(x,x')$ va "contoriza" o dată o anumită zonă pătratică dacă ea apare [nu are importanță de câte ori anume] atât în x cât și în x'.

Altfel spus, funcția k₁ este funcție-nucleu.
 Altfel spus, funcția k₂ nu este pozitiv semidefinită, deci nu este funcție-nucleu (conform teoremei lui Mercer).

(Funcții de cost: o proprietate foarte utilă pentru mai mulți algoritmi de învățare automată care produc separatori liniari)

Fie o funcție $L: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$. Vom spune că L este funcție de cost sau funcție de pierdere (engl., loss function) dacă ea este i. nenegativă și ii. convexă în raport cu primul argument, pentru orice valoare fixată a celui de-al doilea argument.

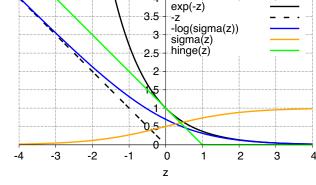
Spre exemplu,

2.

– pentru regresia liniară și pentru perceptronul liniar se folosește – cu rol de funcție de cost – pătratul erorii, adică $L(r,y)=(y-r)^2$,

– pentru regresia logistică se folosește funcția de cost logistică $L(r,y) = \ln(1 + e^{-yr}),$

– pentru maşini cu vectori-suport (SVM) se foloseşte funcţia de cost hinge $L(r,y) = \max\{0,1-yr\}$, iar – pentru AdaBoost, se foloseşte funcţia de cost [negativ] exponenţială $L(r,y) = e^{-yr}$.

(În figura alăturată, am folosit notația z = yr.)

Fie de asemenea numerele d şi $n \in \mathbb{N}^*$ şi elementele $x_1, \ldots, x_n \in \mathbb{R}^d$ (numite în învăţarea automată instanţe neetichetate), precum şi $y_1, \ldots, y_n \in \mathbb{R}$ (desemnând fie clase, fie — ca în cazul regresiei liniare şi al perceptronului liniar — valori reale oarecare pentru funcţia de învăţat).

Este de remarcat faptul următor (foarte util din punct de vedere teoretic, dar şi din punct de vedere practic): unii algoritmi clasici de învăţare automată — precum cei menţionaţi mai sus — pot fi văzuţi ca rezolvând [câte] o problemă de optimizare (cu termen de regularizare de normă L_2) de forma următoare:

$$\min_{w \in \mathbb{R}^d} \left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n L(w \cdot x_i, y_i) + \frac{\lambda}{2} ||w||^2 \right),$$
 (1)

unde $\lambda \geq 0$, operatorul · desemnează produsul scalar al vectorilor, operatorul $\| \|$ desemnează norma euclidiană ($\|w\| \stackrel{def.}{=} \sqrt{w^2}$), iar L este o anumită funcție de cost.

Demonstrați că orice soluție w^* a $\emph{problemei de optimizare}$ (1) poate fi scrisă sub forma următoare:

$$w^* = \sum_{i=1}^n \alpha_i x_i \text{ pentru anumite valori } \alpha_i \in \mathbb{R}.$$
 (2)

Observație: Conform relației (2), vectorul-soluție w* pentru problema de optimizare (1) se "reprezintă" ca o combinație liniară de instanțele x_1, \ldots, x_n .

Atenție: Veți rezolva problema în cazul particular când $\lambda>0$, iar funcția de cost $L:\mathbb{R}^2\to\mathbb{R}$ este derivabilă în raport cu primul argument, pentru orice valoare fixată a celui de-al doilea argument. Puteți, eventual, să folosiți următoarele formule de calcul cu derivate vectoriale care generalizează bine-cunoscutele reguli de derivare pentru funcții de o variabilă reală: $\frac{\partial}{\partial w}(a\cdot w)=a \text{ și } \frac{\partial}{\partial w}w^2=2w, \text{ pentru orice } a \text{ și } w \text{ din } \mathbb{R}^d.$

10 X - multime imagini cheptunghiulane

K,(x,x') = m. zone potnatice (16x16 pixeli) cone apor în x și x'

 $a/\phi: X \rightarrow \mathbb{R}^d \leftarrow \text{vector}$

Presupunom cá avem un ret de zone pătratice:

P = 1 p1, p2, ..., pd , unde pi = zonă patratică 16x16

 $\phi(x) = (\phi_1(x), \phi_2(x), \dots, \phi_d(x)), \text{ unde}$

 $\phi_1(x) = \frac{1}{2}, \quad daco \quad pi \in x$

Observam cá: $\phi(x)$, $\phi(x)$ = 1 (=> 2000a p; $e \times p$; $e \times p$; e

 $\Rightarrow k_{i}(x,x') = \sum_{i=1}^{d} \phi_{i}(x) \cdot \phi_{i}(x') = \phi(x) \cdot \phi(x')$

b) Alegem n=3

 \Rightarrow $\int^T = (a_1 \quad a_2 \quad a_3)$

 $=) G = \begin{pmatrix} 1 & x & y \\ x & 1 & 2 \\ y & 2 & 1 \end{pmatrix}$

 $\Rightarrow \int^{T} 6 = (a_1 c_2 a_3) \begin{pmatrix} 1 \times y \\ y \times 1 + 2 \\ y & 1 \end{pmatrix} (a_1 a_2 a_3)$

 $= \left(a_{1} + a_{2} \times + a_{3} \right) \quad a_{1} \times + a_{2} + a_{3} = a_{1} \cdot y + a_{2} + a_{3}$

 $\Rightarrow 7 f^T 6 f < 0$

2) Domonstrati că
$$(X)$$
 (X) poate (X) (X) (X) (X)

min werd
$$\left\{\frac{1}{m}\sum_{i=1}^{m}L(w.x_i,y_i)+\frac{\lambda}{2}\|w\|^2\right\}$$
, $\lambda>0$, L -loss Junc.

$$\mathcal{G}(w) = \frac{1}{m} \sum_{l=1}^{m} \lfloor (w \cdot x_l, y_l) + \frac{\lambda}{2} \| w \|^2$$

$$P + \mathcal{G}(w) : \nabla f = \left(\frac{\partial f}{\partial w}\right)$$

$$\nabla f(w) = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^{m} \nabla L(w \cdot x_i, y_i) \cdot x_i + \lambda w$$

$$\nabla_{w} \angle (w \cdot x_{i}, y_{i}) = \frac{\partial \angle (w \cdot x_{i}, y_{i})}{\partial (w \cdot x_{i})} \cdot \nabla_{\omega} (\omega \cdot x_{i})$$

Stiim ca
$$\nabla_{\omega}(w, x_i) = x_i$$

$$\Rightarrow \nabla_{w} L(w \cdot x_{i}, y_{i}) = \frac{\partial L(w \cdot x_{i}, y_{i})}{\partial (w \cdot x_{i})} x_{i}$$

Notom
$$\alpha g_i = \frac{\partial L(w \cdot x_i, y_i)}{\partial (w \cdot x_i)}$$

$$\Rightarrow \nabla_{w} L(w \cdot x; y;) = g; x;$$

$$\Rightarrow \nabla f(w) = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^{m} g_i x_i + \lambda w$$

La punctul de minim w, derivata this fie 0:

$$\nabla f(w^*) = 0$$

$$(=) \frac{1}{m} \sum_{i=1}^{m} g_i x_i + \lambda w^* = 0$$

$$\iff W^* = -\frac{1}{\lambda m} \sum_{i=1}^{m} g_i \chi_i$$

Olos cà putem sorie
$$W^* = \sum_{i=1}^{n} \alpha_i x_i$$
, unde $\alpha_i = -\frac{g_i}{x_i}$